

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

מבשרי אֶחֶזָה

בית ספר לרפואה שלמה
על פי משנת הבעל שם טוב

עם מו"ר הרב סטבסקי ועם ד"ר חיים רוזנטל

מפגש טז | תפיסת הנשמה ואחיזתה

איפה אני?
מי הוא אני?

ה"אני" נוצר על ידי
מפגש הנשמה שלי עם הגוף
באמצעות כוחות הנפש.

הנשמה מייצגת את האינסוף
והגוף מייצג את העולם
והמפגש יוצר את ה"אני".

מבשרי
אחזה

איך אני יודע איזו מן נשמה אני?

איך אני מכיר את הנשמה שלי?

איפה הנשמה שלי?

כיצד אני פוגש את הנשמה שלי?

כיצד אני קובע פגישה עם הנשמה שלי?

מבשרי
אחזרה

איך אני יודע איזו מן נשמה אני?
איך אני מכיר את הנשמה שלי?

על ידי המסורת הרוחנית של התורה
של מערכת "שם-פסוק-פךשה".

מבשרי
אחזה

מערכת "שם-פסוק-פרשה"

❖ כל בן אדם יש לו שם שבו הוא נולד.

❖ לכל בן אדם פסוק היוצא מאותיות שמו.

❖ וכל בן אדם נולד בשבוע שבו חלה פרשה אחת

מכלל ג"ן פרשיות התורה

הנקראת בכל בתי כנסיות בעולם.

מבשרי
אחזה

❖ שמו של האדם מורה על כוחות נשמתו.

❖ פסוקו של האדם מצביע על מה עליו לתקן
ומה מפסיק בינו לבין תיקונו.

❖ פרשתו של האדם בתורה פורשת ומפרשת לו
כיצד להתנהל לפי שורש נשמתו
על מנת לתקן את נפשו וגופו ואת חלקו בעולם.

מבשרי
אחזה

שם האדם

כל אדם מזדהה עם השם שלו.
השם הוא הקשר בין הנשמה לגוף.
לכל אדם יש שם שבנוי מאותיות.
אותיות השם הם האיברים הרוחניים
שדרכם הנשמה מתגלה.
"מקצר שמו- מקצר חייו".
כל שם יש לו אות ראשונה, אותיות
אמצעיות, ואות אחרונה.

מבשרי
אחזה

האות הראשונה של שמו מורה על מוצא נשמתו בעולמות ובספירות:
מאיזה ספירה שבאיזה עולם מוצא נשמתו.
האותיות האמצעיות מורות על האמצעים והכלים שניתנו לנשמתו
ע"מ לבצע את תיקונו בעולם.
האות האחרונה של שמו מורה על תכלית ביאתו לעולם.
מפתחות להשגת שמו:
מפתח ממלכות הדצח"ס, מפתח האותיות, מפתח הספירות.

מבשרי
אחזה

"תְּפִיסַת הַנֶּשֶׁמָה – עַל יְדֵי רְאִית וּקְרִיאַת שְׁמוֹ"

"כְּמוֹ שֶׁתְּפִיסַת הַגּוּף

הוּא בְּגִשְׁמִי שְׂאוּחַז בְּגוּפוֹ - כִּדְ תְּפִיסַת הַנֶּשֶׁמָה

הוּא עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמוֹ.

גַּם בְּיָשׁוֹן - נִיעוֹר מִשְׁנָתוֹ בְּקֶרְאוֹ שְׁמוֹ.

הַנֶּשֶׁמָה הוּא בְּחִינַת הַשֵּׁם."

[ספר כתר שם טוב ח"א תורה קיא וס' בעש"ט עה"ת פר' בראשית אות קלב]

מבשרי
אחזה

שמות וממלכות דצח"ס

שמות	יסוד
אלמוג טליה עדי	דומם
אלון אורן ארז דליה לילך שושנה ורד	צומח
אריה צבי דוב רחל דבורה צביה	חי
מיכאל גבריאל רפאל רזיאל מיכאלה גבריאלה שמות מופשטים : בן אדיר הילה	מלאך
אברהם יצחק יעקב משה אהרן יוסף דויד שמואל ישעיה שרה רבקה לאה חנה	אדם

מבשרי
אחיה

בעזרת מלך יחיד א'ל חי העולמים

עולמות אותיות וספירות

עולם העשייה	עולם היצירה	עולם הבריאה
ק : כתר	י : כתר	א : כתר
ר : חכמה	כ : חכמה	ב : חכמה
ש : בינה	ל : בינה	ג : בינה
ת : חסד	מ : חסד	ד : חסד
ך : גבורה	נ : גבורה	ה : גבורה
ס : תפארת	ס : תפארת	ו : תפארת
ן : נצח	ע : נצח	ז : נצח
ף : הוד	פ : הוד	ח : הוד
ץ : יסוד	צ : יסוד	ט : יסוד
ץ : מלכות	ק : מלכות	י : מלכות

מבשרי
אחזה

הפסוק של האדם

לכל אדם יש פסוק מן התורה שבכתב
מן החומש או מן הנביאים או מן הכתובים.
פסוק זה לפי מסורת כתובה
מתחיל מן האות הראשונה של שמו
ומסתיים באות שמסתיים שמו
ויש בו את האותיות האמצעיות של שמו.
פסוק זה מורה מה מופסק ומנותק אצל האדם
ומה הוא צריך לתקן ולחבר בחייו.
הפסוק יאמר לי מה אני חסר.
מי שנולד עם שני שמות פרטיים או יותר - יש לו שני תיקונים.
לכן לא כדאי להעמיס על אדם יותר מדי שמות.
שמות משפחה אינם מעלים ומורידים ואינם עצמיים כלל.

מבשרי
אחזה

הפרשה של האדם

בשנה פשוטה יש מ"ט [49] שבתות

ובשנה מעוברת ג"ן [53] שבתות.

במשך כל שבתות השנה עם ישראל קורא פרשה אחת מן התורה
המחולקת לשבע מחלקות כנגד ימות השבוע וכנגד שבעה עולים.

לכל אדם פרשה אחת בתורה לפי השבוע שבו נולד.

לפי יום הלידה יסתכל האדם באותה העליה כי שם כתוב עליו ועל
תיקונו בעולם.

כאשר אדם נולד ביום השלישי

עליו ללמוד בפרשה שבה הוא נולד בעליה השלישית

ושם כתוב ממה הוא צריך להיזהר ובמה עליו להשקיע את כוחותיו.

פרשתו של האדם בתורה פורשת ומפרשת לו כיצד להתנהל לפי
שורש נשמתו על מנת לתקן את נפשו וגופו ואת חלקו בעולם.

מבשרי
אחזה

❖ על כוחות נשמתו ילמד האדם בשם שלו.
מה לתקן מובא בפסוק של האדם.
כיצד לתקן כתוב בפרשה שלו.

❖ כל בן אדם יכול לדעת
על תכונות נשמתו ועל תפקידו בעולם
ע"י ידיעת משמעות אותיות שמו
והבנת פסוקו
ומסקנות פרשתו.

מבשרי
אחזה

❖ **השם מורה על תיקון הנשמה של האדם.**
הפסוק מורה על תיקון הרוח.
הפרשה מורה על תיקון הנפש.

❖ **ידיעת תפקיד ותיקון הנשמה – לפי משמעות השם.**
הקשר בין הנשמה לגוף הוא דרך אותיות שמו.
מה לתקן ברוח – בפסוק.
איך לתקן את הנפש - בפרשה.

מבשרי
אחזה

”הִתְחַלַּת קֶשֶׁר הָאָדָם עִם נִשְׁמָתוֹ
הוּא עַל יְדֵי רְאִית שְׁמוֹ בְּאוֹתֵיחוֹ
דֶּרֶךְ מַסָּד הַמִּחְשָׁבָה כְּאֲשֶׁר הִיא טְהוֹרָה וְנִקְיָה”.

[ספר בעש"ט עה"ת פר' בראשית אות קלב]

מִבְּשָׂרֵי
אֲחִיזָה

"תנועת הנשמה – על ידי המחשבה"

"על ידי המחשבה נכנסת הנשמה.
שבכל מקום שאדם חושב - שם הוא מתדבק.
ואם מחשב בדיון - הוא מתדבק בדיון,
וכשהוא בוטח בחסד - שם ידבק נשמתו והחסד יסובבנהו {תהלים לב י}.
ותמיד יטמין את עצמו בלבב הבורא ותברך שמו.
אמנם יש עוד כלל אחד גדול: שצריך לדבק עצמו.
דהינו פנימיות התורה והמצוה:
לקשר מחשבתו ונשמתו אל שרש התורה והמצוה אשר הוא עושה".

[ספר כתר שם טוב ח"א תורה יט]

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

ראית אותיות השם שלי:

ד ו ל ד

ד ו ל ד

מִבְּשָׂרִי
אֶחָזֶה

בעזרת מלך יחיד א'ל חי העולמים

ראית אותיות "נשמה":

נ ש מ ה

מבשרי
אחזה

מפגש טז | תפיסת הנשמה ואחיזתה

יט

בית ספר לרפואה שלמה על פי משנת הבעל שם טוב

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

שילוב אותיות שמי באותיות "נשמה"
ע"מ לעורר התקשרות עם נשמתו:

נ ש מ י ה ה

נ ש מ י ה ה

נ ש מ י ה ה

נ ש מ י ה ה

מבשרי
אחזה

❖ "אַחִיזַת הַנְּשָׁמָה

הִיא עַל יְדֵי יְחִוּד שְׁמוֹ בְּשֵׁם הַוָּי"ה.

כָּל אֶחָד וּמֶצָא יְחִוּד שֵׁם מְשֻׁמּוֹתָיו שֶׁל הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בְּשֻׁמוֹ.

[ספר בעש"ט עה"ת פר' בראשית אות קיא]

❖ ראית אותיות שם "יהו"ה" שורש הנשמה שלי

"הָיָה הוֹנָה וְיִהְיָה וּמְהֵרָה אוֹתִי":

[טור שולחן ערוך אורח חיים סימן ה סעיף א]

י ה ו " ה

מִבְּשָׂרִי
אֶחָדָה

**"תְּפִיסַת וְאַחִיזַת הַנִּשְׁמָה – עַל יְדֵי קְרִיאַת שְׁמוֹ.
דְּבִקוֹת וִיחוּד הַנִּשְׁמָה בְּהַבּוּרָא יִתְבָּרֵךְ –
הוּא עַל יְדֵי יִחוּד שְׁמוֹ בְּשֵׁם הַי"ה"**

[ספר בעש"ט עה"ת פר' נח אות לא וס' עמוד התפילה ח"ב אות נט]

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

שילוב אותיות שמי באותיות שם "יהו"ה"
ע"מ לקשר את אור נשמתו במקור העליון:

ל דא דא ר ר ל " דא דא

ד ל ר ד ל ר ד

ל ידד דא דא ר דא " דא

דוד ל' דא דא דר "דא

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

סדר היום היהודי לפי הנהגת הנשמה

מבשרי
אחזה

מפגש טז | תפיסת הנשמה ואחיזתה

כד

בית ספר לרפואה שלמה על פי משנת הבעל שם טוב

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

**"יקדש כל התחלותיו:
המחשבה הראשונה של היום,
הדבור הראשון,
המעשה הראשון".**

[ספר כתר שם טוב ח"א תורה רלג]

מבשרי
אחזה

"כל היום הולך אחרי ההתחלה.
כל פעלה הולכת אחרי ההתחלה.
יקדש את המעשה הראשונה של היום –

על ידי יחוד שם **אלו"ה**

ועל ידי יחוד שם **שד"י**.

יקדש את הדבור הראשון של היום –

על ידי אמירת 'מודה אני לפניך'.

יקדש את המעשה הראשון של היום -

על ידי נטילת ידים על יד המטה".

[ספר כתר שם טוב ח"א תורה רלג]

מבשרי
אחזה

ע"מ שהאדם יתקשר לנשמתו ותהיה הנשמה גלויה וברורה
אצלו,

עליו לקיים את דבר הפסוק { במדבר טו כ-כא } :

"מראשית ערסתיכם תתנו ליהו'ה תרומה לדלתיכם".

פסוק זה מורה לנו על התקדשות הנשמה והרוח והנפש בראשית
היום כאשר מתעורר במטתו-עריסתו ומקדש כל פעולה ראשונה.

מבשרי
אחזה

הַתְּקַדְּשׁוּת הַמִּחְשָׁבָה הָרֵאשׁוֹנָה של היום עוד עם עיניים עצומות הוא ע"י זכירת שם **אֱלֹהִים** ש"הוא שם הַלְבוּשׁ לְנִשְׁמָתוֹ" על מסך מחשבתו ומיד את שם **שַׁד"י** ש"הוא שם לְבוּשׁ הַנִּשְׁמָה שְׂבֻגוּפוֹ וְשִׁמְיָתָהּ בּוֹ", כדברי הפסוק {איוב לא ב} : "וַיָּמָה חֶלֶק אֱלֹהִים מִמַּעַל וַנַּחֲלֵת שַׁד"י מִמְּרָמִים".

הַתְּקַדְּשׁוּת הַדְּבֹר הָרֵאשׁוֹן של היום הוא ע"י אמירת "מוֹדָה אֲנִי לְפָנֶיךָ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁהַחַיָּזְרָת בִּי נִשְׁמָתִי בְּחִמְלָה רַבָּה אֶמוֹנָתְךָ".

הַתְּקַדְּשׁוּת הַמַּעֲשֶׂה הָרֵאשׁוֹן של היום הוא על ידי נטילת ידיים ע"י המיטה בגובה המיטה לפני ירידה מהמטה שהיא תנועת האברים הראשונה ביום. "וַיֵּלֶךְ ע"י זֶה בְּקִדְשָׁה כָּל הַיּוֹם".

מבשרי
אחזה

"שֵׁם אֱלֹהִים הוּא הַנְּשָׁמָה.
שֵׁם שֶׁדִּי הוּא שֵׁם שְׁמִירַת הַנְּשָׁמָה בַּגּוֹף".

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

לְקַדֵּשׁ אֶת הַמַּחֲשָׁבָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַיּוֹם
בְּעוֹדֵי עַל הַמִּיטָה עִם חֲזָרַת הַהִכָּרָה [הַנְּשָׁמָה]
ע"י רֵאִית שֵׁם הַנְּשָׁמָה מֵעַל רִאשֵׁי:

א ל ו "

מִבְּשָׂרֵי
אֲחִיזָה

בעזרת מלך יחיד א'ל חי העולמים

רְאֵית אוֹתִיּוֹת שֵׁם שְׁמִירַת הַנְּשָׁמָה בְּתוֹךְ חֲלָל הַגּוֹף
תְּחַלָּה בְּאֶפֶן אֶפְקִי:

פִּי דָּ"ר ח

מִבְּשָׂרִי
אֶחָזֶה

מפגש טז | תְּפִיסַת הַנְּשָׁמָה וְאַחִיזָתָהּ

לא

בית ספר לרפואה שלמה על פי משנת הבעל שם טוב

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

רְאֵית אֹתִיּוֹת שֵׁם שְׁמִירַת הַנְּשָׁמָה בְּתוֹךְ חֲלָל הַגּוֹף
לְפִי קוֹמַת הָאָדָם בְּעִמִּידָתוֹ :

מִבְּשָׂרִי
אֶחָזֶה

מפגש טז | תְּפִיסַת הַנְּשָׁמָה וְאַחִיזָתָהּ

לב

בית ספר לרפואה שלמה על פי משנת הבעל שם טוב

"רַאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם : לְהִתְקַדֵּשׁ בְּשֹׁכְבוֹ וּבְקוּמוֹ"

**"רַאשִׁית עֲרֹסְתֶכֶם חֲלָה תְּרִימוֹ תְּרוּמָה כְּתְרוּמַת גֶּרֶן כֵּן תְּרִימוֹ
אֹתָהּ, מִרַאשִׁית עֲרֹסְתֵיכֶם תִּתְּנוּ לַיהוָה תְּרוּמָה לְדֹרֹתֵיכֶם
{במדבר טו כ-כא}.**

**זֶהוּ כָּל גָּדוֹל : בְּאוֹתָהּ מַחְשָׁבָה שֶׁהִתְחִיל בָּהּ כְּשֶׁקָם מִמֶּטְתּוֹ –
יֵלֵךְ בָּהּ כָּל הַיּוֹם, וְלֹא בְּמַחְשָׁבָה אַחֶרֶת."**

[ספר צוואות מריב"ש טוב והנהגות ישרות שער יט הנהגה ב]

מבשרי
אחזה

"לְהִתְקַדֵּשׁ בְּשִׁכְבוֹ וּבִקְוֹמוֹ"

"כִּי יָדוּעַ שֶׁהָעוֹלָם נִבְרָא עַל יְדֵי מַחְשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה.

וְרֵאשִׁית הַכֹּל - הוּא הַמַּחְשָׁבָה.

וְהַדְּבוּר - הוּא עֲנַף הַמַּחְשָׁבָה.

וְהַמַּעֲשֶׂה - הוּא עֲנַף הַדְּבוּר.

וְכֵמוֹ כֵּן הָאָדָם בְּקוֹמוֹ מְשַׁנֵּתוֹ שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה בְּרִיָּה חֲדָשָׁה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב {איכה ג כג} :

חֲדָשִׁים לְבָקָרִים - רַבָּה אֲמוֹנָתְךָ.

אִם יִדְבֹר תַּחֲלַת דְּבָרָיו דְּבָרֵי הָרְשׁוֹת, וְכָל שָׂכֵן דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵן, אֵף אִם יִתְפַּלֵּל וַיַּעֲסֹק בַּתּוֹרָה אַחֵר כָּךְ

- הַכֹּל מִסְתַּעֲפִין וְנִמְשָׁכִין אַחֵר הַדְּבוּר הָרִאשׁוֹן.

כִּי כְמוֹ שֶׁהַדְּבוּר הוּא עֲנַף הַמַּחְשָׁבָה וְיִטְפֹּלָה אֵלָיו - כֵּן הַדְּבוּר הַשֵּׁנִי אֶל הָרִאשׁוֹן.

וְלָכֵן יִזְהַר הָאָדָם שִׁיקְדָּשׁ וַיִּטְהַר דְּבוּרוֹ הָרִאשׁוֹן בְּקוֹמוֹ, וַיִּזְכֹּךְ מַחְשַׁבְתּוֹ הָרִאשׁוֹנָה דְּבוּקָה בְּקִדְשָׁה -

כְּדֵי שִׁימְשֹׁךְ אֵלָיו כָּל שְׁאָרֵי הַדְּבָרִים שְׂאֲחָרִיָּה.

וְכֵן יִקְדָּשׁ אֶת עַצְמוֹ וְדְבוּרוֹ בְּשִׁכְבוֹ, לְהִתְקַדֵּשׁ בְּשִׁכְבוֹ וּבִקְוֹמוֹ."

[ספר כתר שם טוב ח"א תורה רלג: "יקדש כל התחלותיו"]

מבשרי
אחיה

”כְּפִי כּוֹנֵת וּקְדָשׁת שְׁכִיבַת הַלֵּילָה – הַשְׁכָּמָה בַּבֶּקֶר.
שֶׁהַשְׁכָּמָה בַּבֶּקֶר כֶּהֱגֹן תְּלוּיָה מְאֹד בְּהִתְנַהֲגוּתוֹ בְּסִדּוֹר
שְׁכִיבָתוֹ.

וְהִסְמִיכּוֹ עַל הַפָּסוּק {תהלים סג ז} : אִם זְכַרְתִּידָּעַל יְצוּעֵי -
בְּאַשְׁמֵרוֹת אֶהְיֶה בָּדָד.”

[ספר דברי יחזקאל החדש קעב]

מִבְּשָׂרֵי
אֶחָזָה

בעזרת מלך יחיד א'ל חי העולמים

טְהִרַת הַמַּחֲשָׁבָה הַדְּבוּר וְהַמַּעֲשֶׂה הָרָאוּנוּ שֶׁל הַיּוֹם לְהַשְׁרָאת הַנִּשְׁמָה

מִבְּשָׂרֵי
אֲחִיזָה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

"ליזהר בעומדו ממטתו שתהיה

המחשבה הראשונה והדבור הראשון והמעשה הראשונה להשם יתברך,

ועל ידי זה יהיו נגררין כל המחשבה והדבור והמעשה של כל היום.

כי הוא בחינת ברא בוכרא ואח הגדול שכל האחיו נגררין אחריו וחיבין בכבודו.

לקדש ראשית המחשבה ודבור ומעשה, קדש לי כל בכור פטר כל רחם.

דהנה כל דבר הוא שעור קומה:

המחשבה הבאה מהנשמה היא שעור קומה.

הדבור - מהרוח הוא שעור קומה.

העשיה - מהנפש הוא שעור קומה.

אם כן, כל אחד כלול מרמ"ח איברים, וכשמילד האדם איזה מחשבה ודבור ומעשה

מן ההעלם אל הגלוי - נקרא פתיחת הרוח.

היינו: שעור קומת המחשבה נקרא בשם **בני ישראל**, כי ישראל עלו במחשבה,

על כן יכנה שעור קומת המחשבה בשם **בני ישראל**.

באדם: היינו שעור קומת הדבור יכנה בשם **אדם**, ויפח באפיו נשמת חיים ויהי

האדם לנפש חיה {בראשית ב ז}, תרגומו: והנה באדם לרוח ממללא.

ובבהמה: הוא שעור קומת המעשה מבחינת הנפש.

[ספר בעש"ט עה"ת פר' ואתחנן ממ"ח אות ט]

מבשרי
אחזה

כָּלִי קִדְשָׁת הַמַּחֲשָׁבָה הָרִאשׁוֹנָה שֶׁל הַיּוֹם

"הִרְאֵשִׁית הוּא הִיסוּד לְכָל"

"מַחֲבִיבִין אֲנַחְנוּ לְשַׁעֲבֵד בְּכָל יוֹם כָּל רִאשִׁיתֵנוּ לְהַגִּי'ה, הֵינּוּ: רִאשִׁית מַחֲשַׁבוֹתֵינוּ. בְּעַמְדָנוּ מִמַּטָּתֵנוּ - תִּכְף לְהַתְבּוֹן בְּמַמְשָׁלְתוֹ עֲלֵינוּ וְכִי הוּא הַמַּחֲזִיר לָנוּ נְשִׁמוֹתֵינוּ.

וְכֵן רִאשִׁית דְּבוּרֵינוּ וְרִאשִׁית מַעֲשֵׂינוּ.

וְהִרְאֵשִׁית הוּא הִיסוּד לְכָל, כִּי לֹא מִשְׁפָּט הַבְּכָרָה וְאַחֲרָיו יִמָּשְׁכוּ הָעֲנָפִים בְּכָל עֲנָנִים, בְּמַחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה שֶׁל כָּל הַיּוֹם.

וְיָשִׁים הַשְּׁגָחָתוֹ יִתְבָּרֵךְ לְנֶגֶד עֵינָיו כִּי הוּא הַשּׁוֹפֵעַ בּוֹ חֵיוֹת הַמַּחֲשָׁבָה וְדְבוּר וּמַעֲשֶׂה בְּרִצּוֹנוֹ הַטּוֹב.

מֵה שְׂאִין כֹּן כְּשֵׁאִינוּ מִשְׁעַבֵּד הִרְאֵשִׁית לְהַגִּי'ה - הִנֵּה חֵס וְשָׁלוֹם הוּא לְהַפְּדוֹ. וְהוּא הַנִּרְצָה בְּפִסּוּק {תהלים לו ה} : עַל מִשְׁכָּבוֹ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ לֹא טוֹב בְּרִאשִׁית עֲמִידָתוֹ, אֲזִי חֵס וְשָׁלוֹם רָע לֹא יִמָּאֵס. הֵבֵן הַדְּבָרִים."

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

"הַנִּשְׁמָה מְכוֹנָה חֶלֶק אֱלוֹ"ה"

"כִּי אָדָם חֶלֶק אֱלוֹ"ה מִמַּעַל {אִיּוֹב לֹא ב},

וְהַחֲסָרוֹן שֶׁיֵּשׁ בְּהַחֲלֵק – יֵשׁ בְּכֹל,

וְהַכָּל מְרַגֵּשׁ אֶת הַחֲסָרוֹן שֶׁל חֶלֶק."

[ספר צוואות מריב"ש טוב שער מ הנהגות א-ד]

"לְקַדֵּשׁ הַנִּשְׁמָה וּלְדַבֵּקָה בְּשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ"

"כִּי הַנִּשְׁמָה חֶלֶק אֱלוֹ"ה . וְהֵינּוּ דִּמְכַרְשׁ וְאוֹמֵר : וְקַדְּשׁוּ

קִדְּשֵׁת הַיּוֹם.

רְצוֹנוֹ לומר : שֶׁהַנִּשְׁמָה תִּקְדָּשׁ אֶת עֲצָמָה בְּקִדְּשֵׁת הַיּוֹם.

כִּי נוֹדַע שֶׁהָאֱמוּנָה הוּא דְּבִקּוּת הַנִּשְׁמָה בְּקִדּוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא,

כְּדִי לְקַדֵּשׁ הַנִּשְׁמָה וּלְהֶאֱמִין וּלְדַבֵּק בְּשֵׁמוֹ יִתְבָּרַךְ."

[ספר תולדות יעקב יוסף פר' כי תבא אות א]

מבשרי
אחיה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

"שם שמירת הנשמה – שם אלו"ה"

"אך בצלם יתהלך איש {תהלים לט ז}, אשר בצלם אלהיים
עשה את האדם {בראשית טו}. ושם קדוש הַחַתּוּם השומרו,
כְּנֻזָּכָר בְּאֵהָר {ח"ב צו ע"ב}: שם אלו"ה".
[ספר אור המאיר פר' כי תבא]

"חלק אלו"ה ממעל המלביש נשמתו בתוך גופו"
"וממשיך אורו יתברך עליו דהיינו על חלק אלו"ה ממעל
{איוב לא ב} שבתוך גופו לכלל ולבטל באורו יתברך".
[ספר התניא חלק ראשון פרק מא]

"שם הלבוש לנשמתו"
"טוב להרהר תכף בקומו בשם
אלו"ה
שהוא שם הלבוש לנשמתו".

[ספר חלקת יהושע מאמר רביעי תקנה ב עמ' צג]

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

"שַׁד"י: שׁוֹמֵר דְּלֹתוֹת יִשְׂרָאֵל - שֵׁם שְׁמִירַת הַנְּשָׁמָה בַּגּוֹף"
"שֵׁם שַׁד"י: חֲבוּר רוּחָנִיּוֹת אֱלֻקוֹת עִם הַגּוֹף. כְּשֶׁשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ בְּעִנְיָנִי
מִחֲשָׁבְתּוֹ וּתְנוּעַת גּוּפוֹ נַעֲשֶׂה יְחִיד א"ל שַׁד"י."
[ספר אמרי פינחס שער ז קז]

"הַנְּשָׁמָה - חֵלֶק אֱלֹהוֹת שְׁבִתוֹכֵנו"
"הַעֲבוּדָה הָאֱמֶתִית הִיא צְרִיכָה שִׁיְהִיָּה מַחֲמַת הַתְּעוֹרְרוֹת עֲצָמֵנו,
שֶׁאֲנִיחֵנו חֵלֶק אֱלֹהֵינוּ הַמְּמַעַל וְנִחְלָת שַׁד"י מִמְּלָכִים {אִיּוֹב לֹא ב}.
וְזֶהוּ: בְּעִיר. פְּרוּשׁ: בְּהַתְּעוֹרְרוֹת יֵצֵר חֵלֶק אֱלֹהוֹת שְׁבִתוֹכֵנו.
וְזֶהוּ: בְּעִיר אֱלֹהֵינוּ - הֵר קָדְשׁוֹ."
[ספר צוואות מריב"ש טוב שער קכז הנהגה יב]

"שֵׁם שַׁד"י שׁוֹמֵר דְּלֹתוֹת יִשְׂרָאֵל"
"וּלְכָד כּוֹתֵבִין בְּמִזְוָה: שַׁד"י. וּבִרְזָל שֶׁעַל הַמִּזְוָה נֻקְבִּין כְּדֵי
שִׁיְהִיָּה נִקְרָא וְנִכָּר שֵׁם שַׁד"י - לְהַבְרִיחַ הַמַּזְיקִין."
[ספר בעש"ט עה"ת פר' ואתחנן ממ"ח אות סב]

מבשרי
אחזה

"אותיות נש"מ"ה: להיות זריז להיאחז בנשמתו"
"מיד בהתעורר האדם משנתו, צריך האדם להיות זריז להאחז
בנשמתו, שהוא מצד הקדשה.
על כן, בהתעוררו משנתו לקום, יציר לפניו אותיות שמו
ואותיות נ ש מ " ה בשלוב.
היינו: פעם אחת אותיות שמו לפני נ ש מ " ה,
ופעם השנית אותיות נ ש מ " ה לפני אותיות שמו.
ונמצא: שהוא הקדים עצמו לאחז בנשמתו.
וזה סגולה, אחד הסגלות המצילות את האדם".

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

סדר שלוב השמות בקצור:

מי שיש לו ב' שמות:

- א- קדם יכון שם ראשון בשלוב שמו קדם ל' נ' ש' מ"ה.
 - ב- שמו השני בשלוב קודם ל' נ' ש' מ"ה.
 - ג- שמו הראשון כש' נ' ש' מ"ה קודמת לו בשלוב.
 - ד- שמו השני כש' נ' ש' מ"ה קודמת בשלוב."
- [ס' חלקת יהושע סדר היום פרק ראשית היום ו' עמ' סד]

"לצרף שמו באותיות נ' ש' מ"ה"

"לצרף שמו באותיות נ' ש' מ"ה .

פעם אחד: אותיות שמו קודם לאותיות נ' ש' מ"ה,

ופעם שנית: אותיות נ' ש' מ"ה מקדם, כמו שכתוב בספרים."

[ספר חלקת יהושע מאמר רביעי תקנה ב' עמ' צד]

מבשרי
אחזה

כָּלִי קִדְשָׁת הַדְּבֹר הָרֵאשׁוֹן שֶׁל הַיּוֹם

”יְקַדֵּשׁ וַיְטַהֵר דְּבוּרוֹ הָרֵאשׁוֹן”

”הַדְּבוּר הוּא עֲנָף הַמַּחְשָׁבָה, הַמַּעֲשֶׂה - הוּא עֲנָף הַדְּבוּר.

וְכִמּוֹ כֵּן, הָאָדָם בְּקוֹמוֹ מִשְׁנָתוֹ שֶׁהוּא נַעֲשֶׂה בְּרִיָּה חֲדָשָׁה.

אִם יִדְבֹּר תַּחֲלָה דְּבָרֵי רְשׁוּת קַל וְחֹמֶר דְּבָרִים אֲשֶׁר לֹא כֵּן,

אָף אִם יִתְפַּלֵּל וַיַּעֲסֹק בַּתּוֹרָה אַחֵר כֵּךְ –

הַכֹּל מִסְתַּעֵף וְנִמְשָׁךְ מִן הַדְּבוּר הָרֵאשׁוֹן.

וְלִכְךָ יִזָּהַר הָאָדָם שֶׁיְקַדֵּשׁ וַיְטַהֵר אֶת דְּבוּרוֹ הָרֵאשׁוֹן,

וַיִּזְכֹּךְ אֶת מַחְשַׁבְתּוֹ הָרֵאשׁוֹנָה

שֶׁתִּהְיֶה דְּבוּקָה בְּשִׁרְשָׁהּ כִּדִּי שֶׁיִּמְשְׁכוּ אֵלֶיהָ כָּל הַמַּחְשְׁבוֹת

וְהַדְּבוּרִים שֶׁלְאַחֲרֶיהָ.”

[ספר אוצר חסידים גוטמן פר' אמור]

מִבְּשָׂרֵי
אֲחִיזָה

”הכל מסתעף ונמשך אחר הדבור הראשון של היום”

”צריך האדם לשמור פיו ולשוננו מכל דבור. ואפילו דבר הרשות החמירו רבותינו ז”ל קדם התפלה כמו שאלת שלום {ברכות יד ע”א}, אף זה פוגם קדם התפלה. כי ידוע שהעולם נברא על ידי מחשבה ודבור ומעשה. וראשית הכל הוא המחשבה, והדבור הוא ענף המחשבה, והמעשה הוא ענף הדבור.

וכמו כן האדם בקומו משנתו, שהוא נעשה בריה חדשה, כמו שאמר הכתוב {איכה ג כג}: חדשים לבקרים - רבה אמונתך, אם ידבר תחלה דבריו דברי הרשות ופשיטא דברים אשר לא כן, אף אם יתפלל ויעסק בתורה אחר כך - הכל מסתעפין ונמשכין אחר הדבור הראשון.

כי כמו שהדבור הוא ענף המחשבה וטפלה אליו - כן הדבור השני אל הראשון. כמו שכתוב בזהר {ח”ב פר’ קדושים פג ע”א}. ולכן יזהר האדם שיקדש ויטהר דבורו הראשון ויזדכך מחשבתו הראשונה שתהיה דבוקה בקדשה, כדי שימשך אליה כל שאר הדבורים שאחריה. ואחר כך כשיעמד בתפלה מתוך שמחה של מצוה, כמו שקדש דבורו ומחשבתו כנזכר לעיל - בודאי יענה בתפלתו.”

[ספר בעש”ט עה”ת פר’ נח אות לא

וס’ כתר שם טוב ח”א תורה ע”ב וס’ ליקוטים יקרים יב ע”א]

מבשרי
אחזה

"יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ תַּכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְעוֹרֵר"

"יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ תַּכְּף וּמִיד כְּשִׁיתְעוֹרֵר מִשְׁנָתוֹ יֹאמֶר :

מוֹדָה אֲנִי לִפְנֵיךְ מֶלֶךְ חַי וְקַיִם שֶׁחֲזַרְתָּ בִּי נִשְׁמַתִּי בְּחִמְלָה רַבָּה אֲמוֹנְתְּךָ.

וַיֹּאמֶר אֶפִּילוּ בְּלִשׁוֹן אֲשַׁכְנֶז בְּלֵב שְׁמַח :

בְּרוּךְ אַ"ל עֲלִיוֹן אֲשֶׁר נָתַן לִי מִצְוֹת צִיצִית אֶלֶּה אֲשֶׁר אֲנִי מְסוּבָּב בָּהֶן

וּמִצְוֹת נְטִילַת יָדִים שְׁחִרְיִית לְהַעֲבִיר רוּחַ רָעָה וְהַקְלָפָה הַקֶּשֶׁה מֵעַל שְׁתֵּי יָדַיִם שְׁלִי.

וַיִּרְאֶה שִׁיחָהּ לְבוֹ מֵלֹא שְׁמָחָה בְּאֶמְרוֹ כִּנִּי"ל".

[צַעֲטִיל קֶטַן מִרְבִּי אֱלִימֶלֶךְ מְלִיזְעַנְסֶק אוֹת ט]

מִבְּשָׂרִי
אֲחִיזָה

בעזרת מלך יחיד א'ל חי העולמים

כָּלִי קִדְשָׁת הַמַּעֲשֶׂה הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַיּוֹם

"לְקַדֵּשׁ הַמַּעֲשֶׂה הָרִאשׁוֹן שֶׁל הַיּוֹם
עַל יְדֵי נְטִילַת יָדַיִם עַל יַד הַמָּטָה".

"לֹא יִשָּׂהָה הַטְּמֵאָה עָלָיו וְאַפְלוּ כַּדֵּי הַלּוֹךְ דָּלָת אָמוֹת"
"יִהְיֶה טָהוֹר בְּכָל עֵת בְּטָבִילוֹת גּוֹפּוֹ.

וַיִּזְהַר לְטוֹל יָדָיו תַּכָּף וּמִיד שֶׁהוּא יָכוֹל לְטַלֵּם.

וְלֹא יִשָּׂהָה הַטְּמֵאָה עָלָיו כָּלֵל וּכְלָל.

אִם אֶפְשָׁר אֶפִּילוּ כַּדֵּי הַלּוֹךְ דָּלָת אָמוֹת - לֹא יִשָּׂהָה.

וּמִכָּל שָׁכֵן נְטִילוֹת שְׁחִרִית {זוה"ק ח"א פח ע"א ושם קפד ע"ב ועוד}."

[ספר אלפא ביתא אות ט טהרה]

מִבְּשָׂרֵי
אֶחָדָה

"זְהִירוֹת שְׁלֹא לִילֵךְ דָּלָת אַמּוֹת בְּלֹא נְטִילָה בַּבֶּקֶר"
"יִזְהַר שְׁלֹא לִילֵךְ דָּלָת אַמּוֹת בְּלֹא נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֲרִית".
[ספר הנהגות צדיקים הנהגות ישרות מרבי פינחס מקאריץ אות ד]

"יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ תַּכּף וּמִיד כְּשִׁיתְעוֹרֵר"
"יִרְגִּיל אֶת עַצְמוֹ תַּכּף וּמִיד כְּשִׁיתְעוֹרֵר מְשַׁנָּתוֹ נְטִילַת יָדַיִם שְׁחֲרִית
לְהַעֲבִיר רוּחַ רָעָה וְהַקְלָפָה הַקֶּשֶׁה מֵעַל שְׁתֵּי יָדַיִם שְׁלִי".
[צעטיל קטן מרבי אלימלך מליזענסק אות ט]

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א'ל חי העולמים

"לְהַזְהִיר בְּנִטְיִילַת יָדַיִם שְׁחֵרִית אֶצֶל הַמִּיטָה מִמֶּשׁ"

"לֹא לְהַצִּיב רִגְלָיו עַל הַקֶּרֶקַע קֹדֶם נְטִילָה."

כִּי בְּהַצִּיג רִגְלָיו עַל הָאָרֶץ בְּלֹא נְטִילָה, אָזִי חֵס וְשָׁלוֹם כָּל הַיּוֹם הָרַע רוֹדֵף
אַחֲרָיו לְהַסִּיתוֹ.

כִּידוּעַ מִהֶרְבֵּי רַבִּי זֹשָׁא זַצְלֵלָה"ה בְּשֵׁם מוֹרְנוּ הַבַּעַל שֵׁם טוֹב זִיעִ"א עַל הַפְּסוּק

{תהלים לו ה} : אָנוּ נִחְשָׁב עַל מְשֻׁכָּבוּ יִתְיַצֵּב עַל דֶּרֶךְ - **לֹא טוֹב,**

רַע לֹא יִמָּאֵס – שְׁגוֹרֵר עַל יָדֵי זֶה לַעֲשׂוֹת רַע חֵס וְשָׁלוֹם.

וּבִזְהַר הַקָּדוֹשׁ {ח"א פרי' וישב קפד ע"ב} מִחֲמִיר מְאֹד בְּעֵנֶשׁ בָּזָה,

וּבִרְאשִׁית חֲכָמָה {שער הקדושה פ ה} : וְאִם הִלֵּךְ דְּלִית אֲמוֹת וְרוּחַ הַטְּמָאָה בִּידָיו -

הוּא כְּעוֹבֵד עֲבוּדָה זָרָה, עֵין שָׁם."

[ספר חלקת יהושע מאמר רביעי עמ' צא ומאמר ו רז]

"לְשִׁפּוֹךְ בְּהַקְדָּם הַמִּים לְאַחַר הַנְּטִילָה"

"לְשִׁפּוֹךְ בְּהַקְדָּם מִיָּמֵי הַנְּטִילָה, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב בְּשֵׁם הָרַבִּי זַצְלֵלָה"ה מוֹרְנוּ הָרַבִּי

שָׁלוֹם מִבְּעִלְז שְׁמִסְגָּל לִירְאֵת שָׁמַיִם."

[ספר חלקת יהושע מאמר שישי עמ' ריח]

מִבְּשָׂרֵי
אַחֲזֵרָה

רפואה דרך שם האדם

"רפאנו. עקר נפש והנשמה הוא שמו של האדם,

והוא כח הצרופ אותיות אשר בא לתקן בזה העולם ולח היחוד אשר צריך ליחד שמו ב"ה וב"ש.

והוא דבר ידוע ומפרסם בתפלה ובחוד על החולים וכל צרה שלא תבוא על האדם –

הוא בהזכיר שם החולה ולעשות היחוד בשמו להמתיק הדין האחוז באותיות שמו,

ולעשות מן שם אלהים או אדניי וכיוצא אשר הדינים יונקים מהם –

לעשות מהם שמות הוי"ה או אהי"ה שמות הרחמים.

והכל על ידי צרופי אותיות הידוע לבעלי העבודה היודעים לרצות את קונם בלבבם ובנפשם,

כאשר שמענו וראינו מפעלות תמים דעים ב"ה וב"ש,

ואין להאריך בזה למביני מדע, כי סוד גדול הוא זה להעלימו בכתב כו"י.

[ספר עטרת צבי פר' ויצא]

מבשרי
אחזה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

סִפּוּס מְסַרְת יְחִיד שִׁמוֹת הָרְפוּאָה שֶׁל הַבַּעַשׁ"ט בְּרְפוּאֵת הַחוּלָה

מִבְּשָׂרֵי
אֶחָדָה

מפגש טז | תְּפִיסַת הַנְּשָׂמָה וְאַחִיזָתָהּ

נא

בית ספר לרפואה שלמה על פי משנת הבעל שם טוב

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

- א- עיקר תפיסת הנשמה הוא ע"י שמו של האדם.
- ב- בשמו של האדם יש צירוף אותיות אשר בזה בא לתקן העולם.
- ג- כוח הייחוד אשר בא לייחד בזה העולם הוא בשמו של האדם.
- ד- תפילה וברכה על החולים ועל כל צרה שלא תבוא על האדם - הוא בהזכיר את שם החולה ולעשות יחוד בשילוב שמו עם שם הוי"ה או שם אהי"ה ושאר שמות הרחמים.
- ה- לאחר הייחוד הידוע, יש להמתיק הדין האחוז באותיות שמו.
- ו- לייחד שם החולה ע"י שילובו בשמות הקדושים, ולאחר מכן להפוך אצלו שם אלהי"ם או אדנ"י וכיוצא אשר הדינים יונקים מהם - ולעשות מהם שמות הוי"ה או אהי"ה שהם שמות הרחמים.
- ז- ע"י צירופי אותיות הידוע – ניתן להפוך את אותיות הדין בשמו של החולה לאותיות הרחמים.
- ח- סדר זה נמסר למי שקיבל איש מפי איש מסורות אלו שעברו ממורנו הבעש"ט זיע"א אל תלמידיו ומשפחתו.
- ט- מקבלי מסורת זו בעלי העבודה היודעים לרצות את קונם בלבבם ובנפשם, הם הראויים לעסוק ביחודים וצירופים אלו ולהם רשות מן השמיים לפעול המתקה זו לחולי ישראל.
- למי שאינו ראוי ולא קיבל איש מפי איש, מצווה להעלים הדברים, כי סוד גדול הוא זה להעלימו בכתב.

מבשרי
אחזה

”וּרְפָא יִרְפֵּא { שמות כא יט } :

וּרְפָא יִרְפֵּא, מְכָאן שְׁנִתְנָה רְשׁוּת לְרֹפֵא לְרַפְּאָת – מְכָאן”
[מסכת ברכות ס ע”א ובבא קמא פה ע”א וטור יורה דעה סימן שלו]

מבשרי
אחיה

בעזרת מלך יחיד א"ל חי העולמים

"ויאמר: אם שמוע תשמע לקול יהוה אלהיך

והישר בעיניו תעשה והאזנת למצותיו ושמרת כל חקיו –

כל המחלה אשר שמתי במצרים לא אשים עליך כי אני יהוה רפאך { שמות טו כו }.

כי דרך הרופאים שאומרים להחולה: אתה בעצמך גרמת לך כי אכלת דבר פלוני או שתית דבר פלוני.

והנה האמת הוא כי כל היסורים של אדם - הוא בעצמו הגורם לו בעונותיו.

אך השם יתברך ברוך הוא ברב רחמנותו אף על פי כן הוא רופא אותו ואינו אומר לו הלא אתה גרמת

לך. וזהו { } : לא אשים עליך. פרוש: לא אאשים אותך לאמור שאתה בעצמך הוא הגורם כי אני

יהוה רפאך { שמות טו כו } – שם הוי"ה הוא המרפא. על ידי התקשרות עם שם הוי"ה הנשמה

מתחברת ומתרפאים.

וזהו { שמות כא יט } : ורפא ירפא. שאלו לא היה כתוב בתורה תבת ורפא ירפא - לא היה יכול הרופא

בשום אופן לרפאות. וזהו מכאן: מכאן שנתן רשות לרופא לרפאות. רצה לומר מכאן: מהתבות ורפא

ורפא יש לו חיות לרפאות ומכאן נשתלשלה חכמת הרפואה, ואותם התבות ורפא ירפא - הן

המה החיות של הרפואה".

[ספר מאור עיניים ליקוטים]

מפגש טז תפיסת הנשמה ואחיזתה

נד

בית ספר לרפואה שלמה על פי משנת הבעל שם טוב

מבין
אחזה

גְּלוּי אֱלִיהוּ וְגְלוּי נִשְׁמָה

"מַעֲשֵׂה בְּמוֹרְנוּ הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב שֶׁנִּסְעַ פָּעַם עִם תַּלְמִידָיו הַצַּדִּיקִים לְיִשׁוּב רְחוֹק.
וּבְאוֹתוֹ יִשׁוּב גַּר פְּרוּשׁ אֶחָד שֶׁיָּשֵׁב עַל הַתּוֹרָה וְעַל הָעֲבוּדָה וּפָרַשׁ מִכָּל עֲנִינֵי הָעוֹלָם.
וְעַל כָּל דָּבָר הָיָה אוֹמֵר: כִּד קִבַּלְתִּי מֵאֱלֹהֵי. וְהָיָה בְּלִחוֹ לְהַסְבִּיר עֲנָן לְכָל אֶחָד, אֲפֹלוּ לְאִישׁ פָּשׁוּט.
בְּאוֹתוֹ יִשׁוּב גַּר גַּם אִישׁ פָּשׁוּט פּוֹשֵׁט נְבִלוֹת שֶׁהָיָה אוֹמֵר הִרְבֵּה תִּהְלִים,
וְרַק בְּשַׁעַת עֲבוּדָתוֹ כְּשִׁידָיו הָיוּ מְלַכְלָכוֹת לֹא הָיָה אוֹמֵר תִּהְלִים.
נִכְנַס הַבֶּעַל שֵׁם טוֹב עִם תַּלְמִידָיו לְבֵיתוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַפָּשׁוּט,
וְהוֹרָה לָהֶם לַעֲצֹם אֶת עֵינֵיהֶם וְלָשִׁים אֶת יְדֵיהֶם אִישׁ עַל כֶּתֶף חֲבֵרוֹ, וְהִחֵל לְזַמֵּר נִגּוֹן.
נִרְעָשׁוּ מִהַמְחִזָּה שָׂרְאוּ, וְהִתְפַּלְאוּ מְאֹד:
כִּיצַד מִגִּיעַ לְחִדְרוֹן קָטָן כָּזֶה יֵרִיד שְׁמִימִי גָדוֹל כָּזֶה.

מִבְּשָׂרֵי
אֲחִיזָּה

לְאַחַר מִכּוֹן, הִלָּךְ הִבְעֵל שֵׁם טוֹב עִם הַתְּלַמִּידִים לְבֵיתוֹ שֶׁל הַפְּרוּשׁ. שׁוֹב הוֹרָה לָהֶם לַעֲצֹם אֶת עֵינֵיהֶם וְלָשִׁים אֶת יְדֵיהֶם אִישׁ עַל כֶּתֶף חֵבְרוֹ, וְהִחֵל לְזַמֵּר נִגּוֹן חֲרִישִׁי. וְהַתְּלַמִּידִים רָאוּ לִפְנֵיהֶם נְחָשִׁים וְעֶקְרָבִים.

הַסִּבִּיר הִבְעֵל שֵׁם טוֹב לְתַלְמִידָיו: אֵף שֶׁכְּתוּב בְּתִנְא דְּבִי אֱלֹהֵי שְׂאֵם צָמִים אֲרֻבָּעִים יָמִים רְצוּפִים וּפּוֹרְשִׁים מִעֲנִינֵי עוֹלָם, זֹכִים גַּם עֶבֶד וְשִׁפְחָה לְגִלּוֹי אֱלֹהֵי, אֲבָל לֹא לְגִלּוֹי הַנְּשָׁמָה. הַנְּחָשִׁים וְהָעֶקְרָבִים שֶׁרְאִיתָם הֵם מִפְּאֵת גְּסוֹת הָרוּחַ שֶׁל הַפְּרוּשׁ, מְנִיצוֹצוֹת הַנְּחָשׁ הַקָּדְמוֹנִי.

לְאַחַר מִכּוֹן אָמַר הִבְעֵל שֵׁם טוֹב לְתַלְמִידָיו: שִׁמְעוּ בִּרְכָה מִהָאִישׁ הַפְּשׁוּט, כִּי דְבוּרָיו בּוֹקְעִים רְקִיעִים.

כְּעֶבֶר מִשְׁדֹּךְ זָמָן, בְּשַׁעַת פְּטִירָתוֹ שֶׁל הָאִישׁ הַפְּשׁוּט, לָקַח מוֹרְנוֹ הִבְעֵל שֵׁם טוֹב עֲשָׂרָה מִתְּלַמִּידָיו וְנָסַע לְאוֹתוֹ יָשׁוּב לְהִתְעַסֵּק בְּקְבוּרָתוֹ."

[ספר אוצר סיפורי חב"ד אות יא: "גילוי אליהו וגילוי הנשמה"]

מִבְּשָׂרֵי
אֶחָדָה